

πιστόνι

πιστόνι, το, ουσ. [<γαλλ. piston, ιταλ. pistone <λατιν. pistare], το πιστόνι. **1.** το πέος, ο πούτσος: «έχει ένα πιστόνι σαν αγγούρι καλυβιώτικο». Από παρομοίωση του πέους με το έμβολο κινητήρων και μηχανών εσωτερικής καύσεως. **2.** οι προσβάσεις που διαθέτει κανείς για να πετυχαίνει το στόχο του ή για να προστατεύεται, το μέσο, το βύσμα, το δόντι: «είχε γερό πιστόνι ο γέρος του και κατάφερε να τον χώσει στην τράπεζα».

- δουλεύει το πιστόνι; ειρωνική ερώτηση σε άντρα, αν μπορεί να επιβάλει τη σεξουαλική πράξη: «θα σου φέρω μια γκομενάρα, που θα τρίβεις τα μάτια σου, αλλά, πες μου πρώτα, δουλεύει το πιστόνι;». Συνών. δουλεύει το εργαλείο(;)·

- έσπασε το πιστόνι, τρελάθηκε, παραφρόνησε: «είχε τόσο μεγάλα προβλήματα ο φουκαράς, που στο τέλος δεν άντεξε κι έσπασε το πιστόνι». Από το ότι δημιουργείται μεγάλο πρόβλημα στη μηχανή, όταν σπάσει το πιστόνι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας